

RETROSPECTIVA  
*Emili Blanes*

ALCOI, 6 OCTUBRE - 26 NOVEMBRE  
CASA DE CULTURA



RETROSPECTIVA

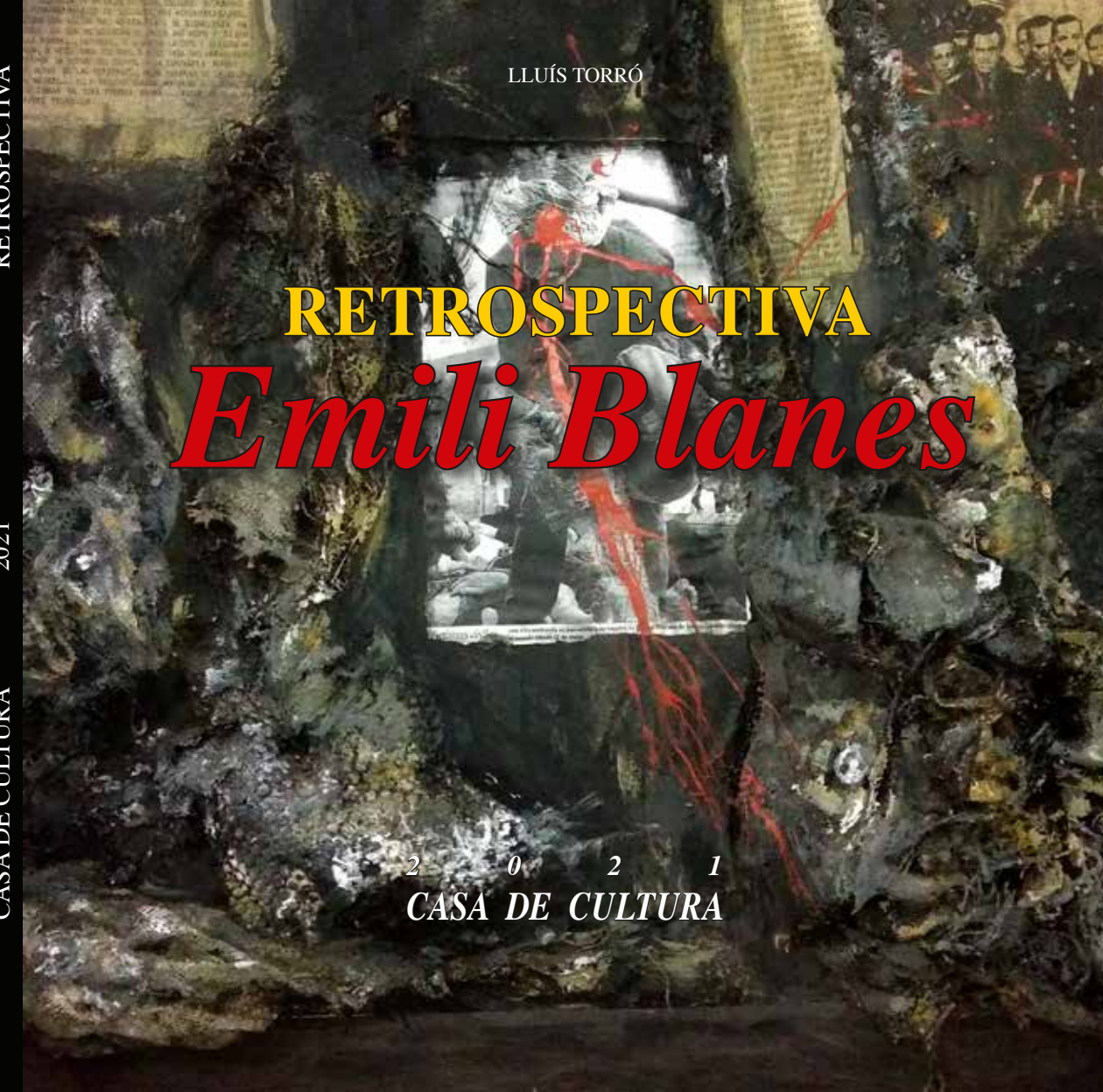
2021

CASA DE CULTURA

LLUÍS TORRÓ

RETROSPECTIVA  
*Emili Blanes*

2 0 2 1  
CASA DE CULTURA



## RETROSPECTIVA



LLUÍS TORRÓ

RETROSPECTIVA

# *Emili Blanes*



2 0 2 1  
CASA DE CULTURA

## ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Coordinació: Raül Llopis, Regidor de Cultura

### ARTS PLÀSTIQUES

#### CONSELL ASSESSOR:

Armand Alberola

Manuel Boix

Romà de la Calle

Fernando Castro

Carles Cortés

Miquel Navarro

Santi Pastor

Josep Sou

Feliu Ventura

Vicent M. Vidal

#### DIRECCIÓ:

Antoni Miró

Edita: Ajuntament Alcoi

© Dels autors

© AMB-Disseny

© Ajuntament d'Alcoi

Maquetació: *AMB i AL*

Traducció: Ximo Victoriano

Dipòsit legal: A 376-2021

Impressió: Aston Lenier



AJUNTAMENT D'ALCOI



CENTRE CULTURAL  
MARIO SILVESTRE  
AJUNTAMENT D'ALCOI



ALCOI  
capital cultural  
valenciana 2021

ELS AUTORS CEDEXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ



## L ' O B R A    D ' E M I L I    B L A N E S

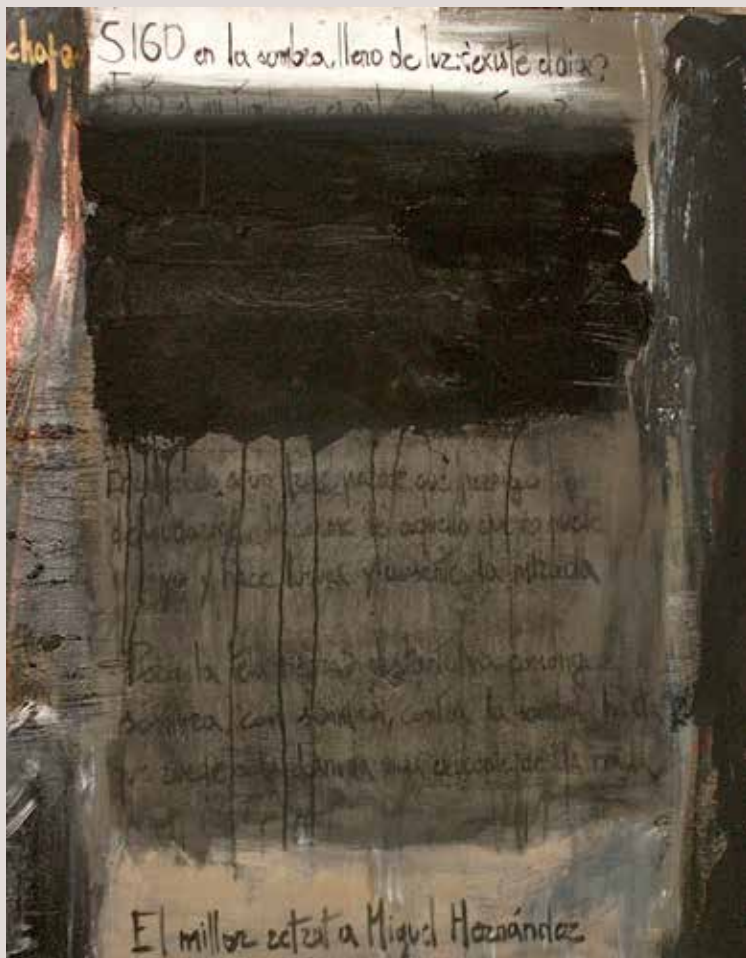
El segle XX ha estat un temps de crims i d'esperances. Potser cap altre període de la història de la humanitat siga tan paradoxal. El mal anomenat “progrés” ens ha dut misèries no conegudes mai: camps d'extermini, napalm, armes nuclears, explotació de les persones i els recursos naturals amb una intensitat desconeguda i a una veritable escala mundial... Alhora, però, tant des del punt de vista material com des del camp ideològic, el segle XX ens llegirà tot un seguit d'avenços difícilment menystenibles: des de la penicil·lina fins a la Declaració Universal dels Drets Humans.

I és que en el desenvolupament dels sistemes socials es poden trobar els elements de la seua superació. Però el món d'aquest inici del segle XXI ens posa davant disjuntives realment complexes. En els darrers vint o vint-i-cinc anys, el capitalisme ha entrat en una recessió tan profunda que pot ser considerada com una crisi de civilització. Les alternatives que s'havien bastit o s'han ensorrat o han demostrat que no ho eren. En un racó del món s'acumula una riquesa insultant i es mantenen alguns drets socials i un cert marc de llibertats individuals, però en la resta (immensament majoritària) hi progressen la desposseïció, la depredació del medi, la fam, la guerra, la injustícia i la manca de llibertats. No resulta exagerat dir que, a més, aquestes xacres s'obren pas a un ritme accelerat als països més rics, que s'afanyen a destruir conquestes socials guanyades al llarg de dos segles de lluita per poder omplir la butxaca d'uns quants (això sí, sempre en nom del “progrés”).

No hi ha massa raons per a l'optimisme a l'inici d'aquest nou mil·lenni. Qualsevol anàlisi objectiva arribaria a conclusions semblants. Però, ens hi hem de resignar? Crec sincerament que no. Potser no per nosaltres, però sí pels nostres fills i els nostres néts. I per a poder enfrontar-nos als problemes que patim, cal conèixer i cal recordar. El coneixement i el record han de ser actes reflexius i emotius al mateix temps. En aquest aspecte l'art ha de representar un paper crucial, ha de provocar els nostres sentits i obligar-los a rebutjar les misèries i a reflexionar sobre les seues causes i la forma de combatre-les i superar-les.

L'obra que Emili Blanes presenta en aquesta exposició és una dura i brillant mostra d'aquesta faceta de l'art com a despertador de consciències. Un breu repàs per aquestes obres, que fugen dels convencionalismes, té un efecte semblant al que provoca un cafè ben carregat en un cos endormiscat: aclareix la visió de les coses, excita els sentits, afina la percepció i atia la memòria. Ningú no podrà romandre indiferent davant aquesta proposta valenta que ens proposa una manera d'entendre el món, pròpia de l'artista, sí, però no per això menys colpidora i compartible. El record dels negres temps del franquisme, els problemes del poble sahrauí, la imatge ferotge i esgarrifosa de les guerres actuals...; tot això, i més, se'ns posa davant dels ulls a través del pensament i la mirada d'Emili. Un exercici d'estètica, compromís i reflexió imprescindible, i això ens deu convidar a l'optimisme, cada vegada més freqüent.

**LLUIS TORRÓ**



El millor retrat a Miguel Hernández es mostrar la seua obra.





Esborrany



Carronyer



Barroc absurd



Generacions sense drets



Tenien dret a un soterrament digne





Allò que no entenien



Amb el sonriure trist 1



Amb el sonriure trist 2

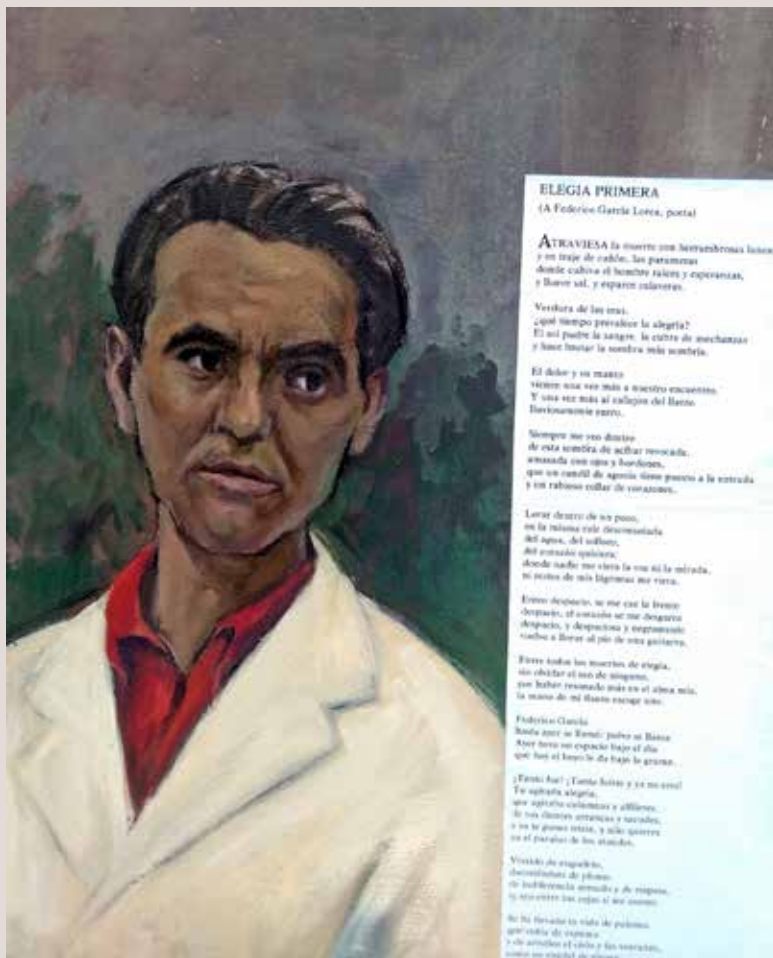




Amb el somriure trist 3



Amb el sonriure trist 4



### ELEGÍA PRIMERA

(A Federico García Lorca, poeta)

**A**TRAVIESA la muerte con herambrosas lunas,  
o en traje de cabán, los parameras  
donde cultiva el hombre saleros y esperanzas,  
y llueve sal, y espesan calaveras.

Vestura de los eras,  
¿qué tiempo prevalece la alegría?  
El así puede la sangre, la cebra de manchazas  
y hace llover la sombra más acortada.

El dolor y su mano  
siempre una vez más a nuestro encuentro.  
Y una vez más al cadáver del llanto.  
Involuntariamente raro.

Siempre me veo distinto  
de esta sombra de acilar resacaña,  
amansada con ojos y bordones,  
que un canchil de agonia tiene puesto a la entrada  
y un rabioso collar de voraciones.

Llorar dentro de su peso,  
en la misma raíz descomulgada  
del agua, del sulfuro,  
del estruendo epítora,  
desde donde me vierte la voz al le mirada,  
ni antes de mis lágrimas me vierte.

Entre desiertos, se me era la frente  
después, el corazón se me desgarró  
después, y despaqueta y engranaje  
ciabas a llevar al pie de una guitarra.

Entre todos los muertos de gloria,  
no cobijar al mío de siempre,  
que habitar resacaña más en el alma mía,  
la mano de mi llanto escape más.

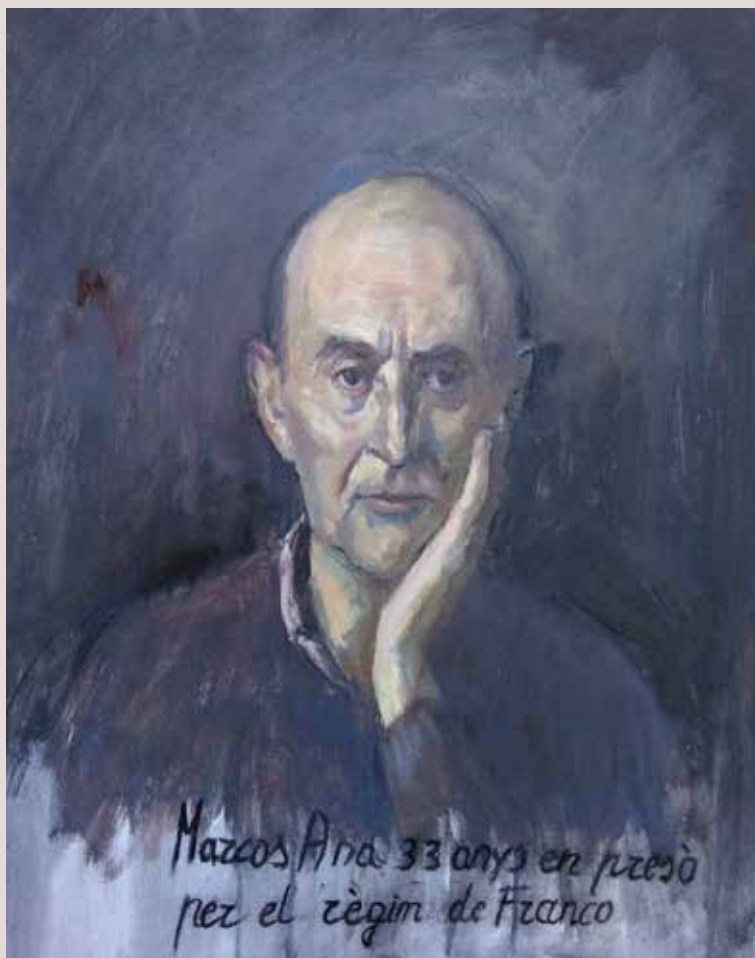
Federico García  
Ronda ayer se Román, padre al Bata  
Ayer fuera un espacio bajo el día  
que fue el espacio de bajo la granca.

¡Frente fue! ¡Tanta falta y ya no está!  
Te quedaba alegría,  
los caprichos ociosos y alfileres,  
de tus dimes y atropellos y sacudidos,  
o en la granca traza, y más que en  
en el paraiso de los atados.

Vividos de espaldas,  
descomulgados de plomo,  
en involuntaria armada a de resacaña,  
si, sin entre los ojos el me comen.

De la fuerza de vida de perlas,  
qué vida de resacaña,  
o de atropellos de cebra y los sacudidos,  
como un canchil de plomo.

García Lorca



Marcos Ana



Pablo Neruda



Trencacaps



Cridem fort





Les bestioles estan en qualsevol lloc (detall)





Imatge fotodoc (Irak 2002)



Gaza 2014



Xiqueta enguixada



Represió i guerrilla en Asturias



Homenatge a Goya



Carnisseria en els campaments (Dajla)





Diguem no



Paisatje en fons negre





Incoherencies i desequilibris (detail)



Plantes



Abstraccio3 (natura)



Diptyc (textures)





Montatge



Abstracció 1





Abstracció 2



Cridrem fort



Aquest mal-somni



Abstracció 4



Detail per a Performa

# C A N V I A R J A

En els treballs de memòria històrica, podria haver buscat llenguatges més concordes al moment actual, com l'expressionisme o l'abstracció. Segurament hauria sigut el coherent, però m'interessava sensibilitzara més la gent amb els retrats dels poetes i altres obres, amb imatges figuratives. Clar que, el cos em demanava llenguatges més expressionistes, a l'estil de Manolo Millares.

## **Canvis cap a nous llenguatges no figuratius.**

Com a norma no he d'esborrar res del representat, l'espontaneïtat gestual, la taca o el gràfic, abans o després tindran un clar domini de preferència. Encara que siga inevitable, conscient o no, un raonament d'ordre i equilibri cognitiu sempre existirà amb major o menor grau, es tractarà que aquest siga el menys influent.

Una cosa molt important, no caure en el joc d'abstraccionisme fàcil i m'atreveria a dir comercial, pensat més per a la galeria.

## **Anàlisi de la forma sota una visió de llenguatges d'abstracció.**

Des de les primeres experiències de desenvolupar en qualsevol mitjà o suport, no s'esborrarà cap línia o traç, tota forma part de descobrir-nos els nostres dubtes i decisions, traduïts en pors o valenties. És en resum, un escàner cognitiu i emocional de qualsevol actitud en la representació d'una experiència plàstica.

En totes aquestes noves experiències, he de seguir en la mateixa actitud ferma de no enganyar-me en tot el que represente i sobretot, ser honrat amb mi mateix i creure en el que faça.



## FINALITAT D'AQUESTA EXPOSICIÓ (INCOHERÈNCIES I DESEQUILIBRIS)

Qualsevol persona que siga sensible pel medi ambient i amb un mínim grau de sensibilitat i de cultura, és impossible que no li afecten les alteracions del paisatge produïdes per la falta de sensibilitat, consciència i interessos lucratiu com ho va ser “la bombolla immobiliària” i tot el que encara continua arrossegant el tema especulatiu.

Amb la meua obra, la meua intenció és llançar un crit més, que convida a la reflexió i si fóra possible, crear sensibilitat i anime a la lluita per la defensa del medi ambient, que és part de la nostra vida.

El desequilibri urbanístic o la imposició especulativa en tants pobles i ciutats o el rapt de parts dels nostres paisatges, tot forma part d'un atac de l'equilibri de l'ésser humà i de la seua cultura.

Aquesta obra està desenvolupada en les zones de l'Alcoià, que és la que a mi m'ha tocat viure més a prop: Font Roja, Serelles, La Canal, etc.

### Anècdotes

Aquesta exposició va ser censurada i prohibida pel govern municipal del PP de l'ajuntament d'Alcoi al gener de l'any 2011, impedit que part de la seua obra es poguera exposar.

Amb aquesta falta de sensibilitat i tacte, la prohibició va aconseguir que “Llibertat d'Expressió” tinguera major ressonància i aconseguira major projecció de l'esperada.

Aquesta mateixa obra, va ser acollida l'endemà pel Centre Cultural Ovidi Montllor i la Sala Unesco de la ciutat sense cap problema.



Emili Blanes

## I N F O R M E C U R R I C U L A R

Professor de dibuix en 1980 a l'Escola Superior de Sant Carles de València.

Llicenciatura en l'especialitat de pintura en 1992.

Professor de la E.G.B i posteriorment en l'E.S.O en el col·legi privat de José Arnauda d'Alcoi de 1981 fins a la jubilació en 2013.

Professor de l'Escola Municipal de Belles arts d'Alcoi, des de 1981 fins al 2013. Des d'octubre del 2013 jubilat i passa a la investigació sobretot en la defensa de la Memòria Històrica.

Participa en exposicions col·lectives des de 1974 fins a .el 1981.

Des de l'any 1981 fins a 1995 la dedicació és exclusiva en l'ensenyament es dedica al seu treball d'educador i experimentar en la investigació de noves pedagogies, en l'assignatura de Plàstica Visual i experiències metodologies per a les escoles d'art, en aquest cas, per a l'Escola Municipal d'Art d'Alcoi.

- 1995- Participa en l'exposició col·lectiva Sala UNESCO d'Alcoi “Art per els drets humans”.
- Participació en la col·lectiva “Ajuda al poble sahrau” Circulo Industrial d'Alcoi 1997.
- Exposició individual en el 2006 a la Casa la Cultura sobre el tema “la Memòria històrica” titulada “Llibertat allò que no creix”.
- Exposició col·lectiva a la Sala UNESCO d'Alcoi titulada “Arts per la llibertat”
- Exposició col·lectiva d'antics alumnes de l'Escola de Belles Arts homenatge als professors fundadors “Uns mestres una escola 2010”.
- Exposició individual en el 2010 a la Sala UNESCO sobre el tema “la Memòria Històrica” titulada “No oblidar és un deure”.
- Exposició individual en el 2011 en la Casa de la Cultura d'Alcoi sobre el tema “Incoherències i Desequilibris” (Medi ambient)  
Aquesta exposició és censurada i prohibida per la Regidoria de Cultura del PP, havent de traslladar-se per voluntat pròpia de l'autor, a altres sales d'Alcoi, Sala UNESCO i Centre Cultural Ovidi Montllor.
- A l'octubre del 2019 exposa al Palau de Cocentaina tema La Memòria Històrica “No oblidar és un deure”.



CENTRE CULTURAL  
MARIO SILVESTRE  
AJUNTAMENT D'ALCOI



AJUNTAMENT D'ALCOI



**ALCOI**  
capital cultural  
valenciana 2021

CÀTEDRA  
ANTONI MIRÓ  
D'ART CONTEMPORANI  
UNIVERSITAT D'ALACANT  
ALCOI  
AJUNTAMENT D'ALCOI  
AJUNTAMENT D'OTROS



RETROSPECTIVA  
*Emili Blanes*

ALCOI, 6 OCTUBRE - 26 NOVEMBRE  
CASA DE CULTURA



CENTRE CULTURAL  
MARIO SILVESTRE



AJUNTAMENT  
D'ALCOI



ALCOI  
capital cultural  
valenciana 2021



CÀTEDRA  
ANTONI MIRÓ  
D'ART CONTEMPORANI  
UNIVERSITAT D'ALACANT  
AJUNTAMENT D'ALCOI  
AJUNTAMENT D'OTIS

RETROSPECTIVA

2021

CASA DE CULTURA

LLUÍS TORRÓ

RETROSPECTIVA  
*Emili Blanes*

2 0 2 1  
CASA DE CULTURA

